

نظری درباره

یک بخششنامه مالیاتی

حقوقی را تشریح کرده و با ذکر مثالهایی گوشش هایی از محاسبه را شکافته است. بخششنامه به طور کلی مناسب است ولی قسمتی از آن، به نظر نگارنده، با مفاد قانون تطبیق ندارد.

مثال یا صورت مسئله

برای توضیح و تشریح محاسبات، ماده ۱۰۵ قانون مالیاتهای مستقیم مثالی به شرح زیر عنوان شده است: سرمایه شرکتی شامل ۷ درصد سهام

قبل از بروز هرگونه ابهام در مردمی بخصوص، بخششنامه صحیح می‌تواند راهگشای کسانی باشد که به مواد قانونی مسلط نیستند.

بدینهی است بخششنامه های نوع اخیر (راهنما) باید از صراحت، دقت و درستی کافی برخوردار باشد تا خود باعث ایجاد نظریات مختلف و حتی گاه متناقض با اصل مواد قانونی نشود. اخیراً بخششنامه شماره ۱۳۷۱/۱۰/۱۲ رامطالسعه ۵/۳۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۳ فرض بر این می‌گردد* که طرز محاسبه مالیات اشخاص

اشارة: بخششنامه های مالیاتی معمولاً برای راهنمایی مأموران تشخیص با مؤیدیان مالیاتی با هردو، به وسیله مقامات مالیاتی تهیه می‌شود. فرض بر این است که بخششنامه های مالیاتی باید روشنگر ابهامات احتمالی مواد قانونی باشد. البته گاهی

خصوصی		دولتی		کلیه ارقام به هزار ریال	
جمع ۱۰۰٪	سهامداران بانام ۹۰٪	سهامداران بی‌نام ۳٪	شرکت ۴٪	وزارتخاره ۵٪	
مأخذ مالیات	مأخذ مالیات	مأخذ مالیات	مأخذ مالیات	مأخذ مالیات	مأخذ مالیات
۱۰۰,۰۰۰	۹۰,۰۰۰	۳,۰۰۰	۲۰۰۰	۵,۰۰۰	درآمد مشمول مالیات
۱۰,۰۰۰ (۱۰,۰۰۰)	۹,۰۰۰ (۹,۰۰۰)	۳۰۰ (۳۰۰)	۲۰۰ (۲۰۰)	۵۰۰ (۵۰۰)	۱۰٪ مالیات شرکت
۹۰,۰۰۰	۸۱,۰۰۰	۲,۷۰۰	۱,۸۰۰	۴,۵۰۰	درآمد مشمول مالیات پس ازکسر ۱۰٪
۱,۲۰۴ (۱,۲۰۴)	— —	— —	۲۶۴ (۲۶۴)	۹۴۰ (۹۴۰)	مالیات بند «الف» ماده ۵/۱۰۰ مالیات جزء ۱ بند «د»
۴۴۰ (۴۴۰)	— —	۴۴۰ (۴۴۰)	— —	— —	قسمت الف
(۳۰,۰۰۰)	(۲۷,۰۰۰)	(۹۰۰)	(۶۰۰)	(۱,۵۰۰)	النحوته
۲,۲۱۰ *	۳,۲۱۰	—	—	—	مالیات جزء ۱ بند «د» قسمت ب
۶,۴۸۰ **	۶,۴۸۰	۵۴,۰۰۰	—	—	النحوته
					سود قسمیت شده و نشده

* این بخششنامه در مجله مالیات شماره اول، فروردین ۷۲ صفحه ۶۰ تا صفحه ۶۳ چاپ شده است.

احمد عبایی کوپایی

۶ درصد است. چنانچه مبالغ بزرگ باشد این تفاوت نرخ می‌تواند بسیار بزرگتر و مهمتر باشد و به نرخهای بالای ماده ۱۳۱ بررسد، همچنانکه معمولاً فدر مطلق اندوخته از قدر مطلق مجموعه سود تقسیم شده ونشده به مراتب کمتر است.

برای توضیح بیشتر فرض می‌کنیم تعداد
سهامداران در همین مثال به جای
۹۰ نفر، تنها ۲۷ نفر باشد:

نکته‌ای که نباید باعث سردگمی خواننده شود تساوی مالیات درمثال بخشانه با محاسبات صحیح فوق است. این تساوی $4,916 + 6,804 = 2,400 + 6,480$ فقط به این دلیل است که هم اندوخته وهم سود تقسیم شده ونشده سهم هر سهامدار با نام در این مثال جداگانه مشمول نرخ ۱۲ درصد صدر جدول ماده ۱۳۱ شده‌اند و بدیهی است اگر هرگذاش از این موارد مشمول نرخهای بالاتر ماده ۱۳۱ شود، دیگر تساوی فوق برقرار نخواهد بود و مبلغی که از اندوخته کسر می‌شود وقتی به سود تقسیم شده ونشده اضافه می‌شود مشمول نرخهای بالاتر از زمانی می‌شود که اگر از اندوخته کسر نمی‌شود، مشمول مالیات می‌گشت.

و این در حالی است که مبلغ مابه التفاوت بسیار کوچک و تفاوت نرخ مالیات مربوط فقط

دولتی (۵ درصد وزارت‌خانه و ۲ درصد یک شرکت صادرصد دولتی)، ۳ درصد سهام بی‌نام و بقیه (۹۰ درصد) متعلق به ۹۰ نفر سهامدار با سهام مساوی است. درآمد مشمول مالیات معادل ۱۰۰ میلیون ریال، اندوخته معادل ۴۰ میلیون ریال و سود تقسیم شده ۵۰ میلیون ریال است. بعد از طرح صورت مسئله، به حل آن پرداخته شده و محاسبات مربوط نیز به صورت توضیح، درج شده است. برای راحتی مطالعه توضیحات در اینجا به صورت جدول ارائه می‌شود (قسمت پرزنگ نر، طبق نظر نگارنده می‌باشد).

البته معلوم نیست چرا ۱۰ درصد از اندوخته (به نام جنبه محاسباتی) کسر شده است و اصولاً متن قانون به چنین امری اشاره ندارد. افزون بر این اگر جنبه محاسباتی دارد نباید در روش محاسبات تأثیر بگذارد، اما می‌بینیم در محاسبه سود تقسیم شده ونشده سهامداران با نام و همچنین در محاسبه مالیات آن تأثیر گذاشته است:

$$81,000 - 24,300 = 56,700 \\ \div 90 \times 12\% \times 90 = 6,804 \\ ** \text{ و این رقمی است که طبق محاسبه نگارنده } 6,480 \text{ است.}$$

محاسبه نگارنده	طبق بخشانه	مأخذ
$27,000 + 27 = 1000 \times 12\% \times 27 = 3,240$	$24,300 + 27 = 900 \times 12\% \times 27 = 2,916$	مالیات
$81,000 - 27,000 = 54,000$	$81,000 - 24,300 = 56,700$	اندوخته
$54,000 \div 27 = 2000 \times 12\% \times 18\%$	$56,700 + 27 = 2,100 \times 12\% \times 18\% \\ = 318 \times 27 = 8,586$	سود
$= 300 \times 27 = 8,100$	$2,916 + 8,586 = 11,502$	مالیات سود
$3,240 + 8,100 = 11,340$		جمع مالیات اندوخته و سود

* محاسبه نگارنده براساس متن قانون عبارت است از:
 $27,000 \div 90 = 300 \times 12\% = 36 \times 90 - 2,400$
 اما بخشانه در اینجا اول ۱۰ درصد از اندوخته را (به صورت محاسباتی) کسر کرده و بقیه را مشمول مالیات قرار داده است:
 $27,000 - 2,700 = 24,300 \div 90 = 2,916$

دنباله گزارش صورتهای مالی

گزارش حسابرسان مستقل

ترازنامه های شرکت در تاریخهای ۲۹ اسفندماه ۱۳۷۰ و ۱۳۶۹ صورتهای سود و زیان و سود ابانته آن برای سالهای مالی منتهی به تاریخهای مزبور، که پیوست است مورد حسابرسی فرار گرفت. صورتهای مالی یاد شده به مسؤولیت مدیریت شرکت است. مسؤولیت ما ارائه اظهارنظر در مورد این صورتهای مالی براساس حسابرسی انجام شده است.

(بند دوم عیناً مانند گزارش استاندارد)

شرکت از ارائه صورت گردش وجوده نقد برای سالهای مالی منتهی به ۲۹ اسفندماه ۱۳۷۰ و ۱۳۶۹ خودداری کرده است. ارائه چنین صورتی که خلاصه ای از فعالیتهای عملیاتی، سرمایه‌گذاری و مالی شرکت را نشان می‌دهد طبق اصول پذیرفته شده حسابداری الزامی است.

به نظر ما، به استثنای حذف صورت گردش وجوده نقد که چنانکه در بند بالا ذکر شد نقص گزارشگری است، صورتهای مالی یاد شده، در همه موارد با اهمیت، وضعیت مالی شرکت در تاریخهای ۲۹ اسفندماه ۱۳۷۰ و ۱۳۶۹ و نتایج عملیات آن برای سالهای مالی منتهی به تاریخهای مزبور را طبق اصول متداول حسابداری به نحو مطلوب معنکس می‌کند.

اعضا

تاریخ

کرده ارائه اظهارنظر مردود مناسب نیست):
۵۷— اگر شرکتی صورتهای مالی را به منظور ارائه وضعیت مالی و نتایج عملیات مشترک می‌کند، اما صورت گردش وجوده نقد را حذف می‌کند، حسابرس معمولاً نتیجه گیری خواهد کرد که حذف این صورت، اظهارنظر مشروط را ایجاد می‌کند.

۵۸— اگر مدیریت شرکت از ارائه یک صورت مالی اساسی (برای مثال، صورت گردش وجوده نقد برای یک یا چند سال) خودداری می‌کند، حسابرس ملزم نیست که آن صورت را تهیه کند و همراه گزارش خود ارائه دهد. بنابراین، در این شرایط، حسابرس معمولاً باید گزارش خود را به شرح زیر مشروط کند:

۵۹— تغییرات حسابداری

گزارش حسابرسان مستقل

(بندهای اول و دوم مانند گزارش استاندارد)

به طوری که در بند \times یادداشت‌های همراه صورتهای مالی بیان شده، شرکت در سال ۱۳۷۰ روش اولین صادره از اولین واردہ را برای حسابداری موجودی کالای خود انتخاب کرده است، در حالی که، قبل از روش اولین صادره از آخرین واردہ را به کار می‌برد. اگرچه استفاده از روش اولین صادره از اولین واردہ بر طبق اصول پذیرفته شده حسابداری است، به نظر ما شرکت نتوانسته است در این مورد توجیه معقولی برای اصول پذیرفته شده حسابرسی \square به دست دهد.

به نظر ما، به استثنای تغییر در اصول حسابداری مندرج در بند بالا، صورتهای مالی یاد شده، در تماسی موارد با اهمیت، وضعیت مالی شرکت \times در تاریخهای ۲۹ اسفندماه ۱۳۷۰ و ۱۳۶۹ و نتایج عملیات و گردش وجوده نقد آن برای سالهای مالی منتهی به تاریخهای مزبور را طبق اصول متداول حسابداری به نحو مطلوب معنکس می‌کنند.

اعضا:

تاریخ

حسابرس باید هر تغییری در اصول حسابداری را ارزیابی کند تا قانع شود که (الف) اصل جدید انتخاب شده، یک اصل حسابداری مورد قبول است، (ب) روش به کارگیری اصل مزبور بر طبق اصول مورد قبول حسابداری است، و (ج) توجیه مدیریت در مورد تغییر معقول است. اگر تغییری در اصول حسابداری با این شرایط مطابقت نداشته باشد، گزارش حسابرس باید گویای موضوع باشد، و گزارش او باید به شرح مندرج در بندهای ۶۰ و ۶۱ به نحو مناسب مشروط شود.

۶۰— اگر (الف) اصل حسابداری انتخاب شده جدید اصلی مورد قبول نیست، (ب) روش حسابداری تعیین اثرات تغییر بر طبق اصول پذیرفته شده حسابداری

نیست، یا (ج) مدیریت توجیه معقولی برای تغییر در اصول حسابداری ارائه نکرده، حسابرس باید اظهارنظر مشروط ارائه کند، یا، اگر اثرات تغییر اهمیت اساسی دارد، حسابرس باید اظهارنظر مردود ارائه کند.

۶۱- بیانیه شماره ۲۰ هیئت تدوین اصول حسابداری در مورد تغییرات حسابداری در بند ۱۶ می‌گوید: «فرض اینکه شرکت نباید یک اصل حسابداری را تغییر دهد ممکن است تنها در صورت ارجحیت توجیه پذیر اصل حسابداری جدید نادیده گرفته شود.» اگر مدیریت توجیه معقولی برای تغییر در اصول حسابداری ارائه نکرده باشد، حسابرس باید به دلیل تغییر بدون توجیه، اظهارنظر مشروط ارائه کند. یک نمونه از گزارش مشروط در این مورد به شرح زیر است:

۶۲- زمانی که تغییر حسابداری به ارائه اظهارنظر مشروط یا مردود حسابرس در مورد اطباق صورتهای مالی با اصول پذیرفته شده حسابداری در سال تغییر، می‌انجامد حسابرس

۶۳- قسمت ۴۰ استانداردهای حسابرسی، در مورد رعایت پکنواخت اصول مرد قول حسابداری، می‌گوید که تغییری از یک اصل حسابداری که مرد قول نیست به اصلی مرد قول، اصلاح اشتباه است و لازم است در گزارش حسابرس با چنین تغییری برخورده مشابه تغییر در اصول به عمل آید. بنابراین، حسابرس باید یک بند توضیحی به گزارش خود اضافه کند و تغییر حسابداری را شرح دهد. در هر صورت به دلیل اینکه بند توضیحی میانه مندرج در گزارش نمونه بالا شامل همه اطلاعات لازم در مرد قول حسابداری هست. در این مرد به بند توضیحی دیگری (بعد از بند اظهارنظر) بنحوی که در بنددهای ۳۴ الی ۳۶ مقرر شده، نیاز نیست. بند توضیحی دریازه شناساند تغییر در اصول حسابداری، موقعی لازم است که در بند توضیحی میانه قبل از بند اظهارنظر، همه اشاره‌های لازم به عمل نیامده باشد.

قسمت دوم «گزارش صورتهای مالی حسابرسی شده» را در شماره آینده مطالعه فرمائید.

جامعه حرفه‌ای ما در روزهای نزدیک آفای فریدون عامری حسابرس همکار سازمان حسابرسی را از دست داد. درگذشت این همکار گرامی را به خانواده آن مرحوم، به سازمان حسابرسی و به همکارانش تسلیت می‌گوییم. روانش شاد باد. روابط عمومی انجمن حسابداران خبره ایران

باید اثرات احتمالی آن تغییر را در هنگام گزارشگری در مورد صورتهای مالی سال بعد شرکت، به شرح مندرج در بنددهای ۶۳ الی ۶۶ مرد قول ارائه کند.

۶۴- اگر صورتهای مالی سال تغییر به همراه صورتهای مالی سال بعد به طور مقایسه‌ای ارائه شده است، گزارش حسابرس باید در بند ۱۶ می‌گوید: «فرض اینکه شرکت نباید یک اصل حسابداری را تغییر دهد ممکن است تنها در صورت ارجحیت توجیه پذیر اصل حسابداری جدید نادیده گرفته شود.» اگر

از آن ممکن است تاثیری با اهمیت در صورتهای مالی سال بعد داشته باشد. در این شرایط، حسابرس مستقل باید بحسب اهمیت انحراف، در ارتباط با صورتهای مالی سال بعد اظهارنظر مشروط یا مردود ارائه کند.

۶۵- اگر شرکتی اثرات ناشی از تغییر را به آینده تسری می‌دهد، در صورتی که اصول پذیرفته شده حسابداری اصلاح و ارائه مجدد صورتهای مالی سال قبل یا انکاس اثر ایجاد تغییر در صورتهای مالی سال تغییر را ایجاب می‌کند، صورتهای مالی سال آینده شامل هزینه یا درآمد نادرست بالهمیتی خواهد بود. این شرایط هم ایجاب می‌کند که اظهارنظر مشروط یا مردود ارائه شود.

۶۶- اگر مدیریت توجیه معقولی درباره تغییری در اصول حسابداری، ارائه نکرده باشد، اظهارنظر حسابرس باید شامل یک استثنایه علت تغییر بدون توجیه معقول به شرحی که قبلًا ذکر شد، باشد. علاوه بر این، حسابرس باید این استثناء را تا زمانی که صورتهای مالی سال تغییر به طور مقایسه‌ای همراه صورتهای مالی